

Tato práce v úvodu pojednává o obecné poetice titulu (jeho funkcích, historické poetice titulu, typologii titulů, vztahu mezi titulem a textem literárního díla), stručně postihuje specifika současné literatury a jejích názvů. Dále práce analyzuje způsoby atraktivizace knižních názvů. Těžiště práce spočívá v analýze názvů současné české prózy. Rozborem názvů jednotlivých žánrů a typů titulů jsme se snažili zodpovědět otázku, o čem vypovídají názvy literárních děl. Potvrdily se naše hypotézy, že tituly vypovídají o obsahu literárních děl, tituly ve většině případů těsně souvisí s vlastním obsahem knih. Dále v některých případech vypovídají o autorech samotných, o jejich poetice, částečně i o jejich životě. Svou podobou mohou signalizovat žánr či téma, avšak nevypovídají nic o příslušnosti k umělecké či populární literatuře (tituly umělecké a populární literatury se liší ne svou formou, ale spíše zakomponováním do textu díla, které se v případě umělecké literatury jeví více promyšlené). Podtitul odkazuje nejčastěji k žánru či tématu. Zároveň jsme při našem zkoumání stanovili znaky tzv. postmoderních titulů, které vycházejí z obecné teorie postmodernismu (zejména intertextualita, víceznačnost, tendence k mystifikacím). Naším zkoumáním jsme potvrdili názor D. Hodrové o protikladných tendencích titulů – (1) zpevňování vazby mezi titulem a významovou strukturou díla a (2) rozvolňování vztahu mezi textem literárního díla a jeho názvem. První tendence je častější, ale ani druhá není ojedinělá.